

Dermed anfaas Paragrafen for vedtaget.

Ændringsforslagene under Nr. 2, 3 og 4, til Lovforslaget § 2 af Udvalget:

§ 1ste Linie forandres „Kjøbenhavns Kommunalbestyrelse kan“ til: „Kjøbenhavns og Frederiksbergs Kommunalbestyrelser kunne“.

§ 2det Stykkes 1ste Linie tilføies efter „Kjøbenhavns Magistrat“: „og Frederiksbergs Kommunalbestyrelse“.

§ Paragrafens sidste Linie sættes efter Ordet „tilfalder“: „henholdsvis“ og efter „Hovedkassé“: „og Frederiksberg Kommunekassé“.

anfaas vedtagne som Følge af den foregaaende Afstemning.

2) § 2 med de vedtagne Ændringer saalydende:

„Kjøbenhavn og Frederiksbergs Kommunalbestyrelser kunne fastsætte en Grændselinie, udenfor hvilken Hunde, der bestandig holdes lænkede, ere fritagne for Afgiften efter denne Lovs § 1. Lov af 28de Januar 1856 § 3 og allerhøieste Resolution af 11te December 1816, bekjendtgjort ved Plakat af 27de Januar 1817, ophæves.“

Kjøbenhavns Magistrat og Frederiksberg Kommunalbestyrelse kan i enkelte Tilfælde paa Ansøgning indrømme Medsættelse i eller Eftergivelse af Afgiften efter § 1, men dog kun for et Aar ad Gangen.

I alle Tilfælde, hvad enten Fritagelsen er indrømmet efter første eller andet Stykke af nærværende Paragraf, bliver dog Anmeldelse om Hunden at gjøre til Politiet og Polititegn at løse aarlig, for hvilket der, saafremt Fritagelse er indrømmet efter første Stykke af denne Paragraf, erlægges en Kjenndelse af 2 Kr., som tilfalder Stadens henholdsvis Hovedkassé og Frederiksberg Kommunekassé.“

vedtoges enstemmig med 48 Stemmer.

Ændringsforslag under Nr. 5 til en ny § 3 af Udvalget:

§ 3 affattes saaledes:

„I Kjøbstæderne udenfor Kjøbenhavn, i Frederiksbaert, Løgstør, Marstal, Nørresundby og Silkeborg fastsættes Hundeaafgiften til et Beløb af 5 indtil 15 Kr. aarlig for hver Hund af de i § 1 som mindre betegnede Hunde og til det Dobbelte for større Hunde. Afgiftens Størrelse bestemmes indenfor disse Grændser for et Tidsrum af 5 Aar ad Gangen af vedkommende Byraad eller Kom-

munalbestyrelse, der i enkelte Tilfælde, hvor Hundehold stjømmes at være en Nødvendighed for Vedkommende, paa Ansøgning for 1 Aar ad Gangen kan indrømme Medsættelse eller Eftergivelse af Afgiften.“

vedtoges enstemmig med 48 Stemmer.

Dermed anfaas Paragrafen for vedtaget.

4) Ændringsforslag under Nr. 6 til en ny § 4:

En ny § 4 saaledes lydende optages:

„Hundeaafgift kan indføres i en Landkommune, naar dens Sogneraad har vedtaget det og Anmeldelse derom er gjort til Amtet. Afgiften sættes da af Sogneraadet for 5 Aar ad Gangen til ikke under 3 Kr. og ikke over 8 Kr. aarlig for hver af de i § 1 som mindre betegnede Hunde og til det Dobbelte for større Hunde. Dog kan der ikke her fordræs Afgift for Lænkehunde. Derhos kan Sogneraadet paa Ansøgning indrømme Medsættelse i eller Eftergivelse af Afgiften for een Hund paa ethvert Sted, der er beliggende 1000 Alen eller derover fra den nærmeste Baaning. Afgiften tilfalder „De Fattiges Kasse“.

Hvor Bebyggelsesforholdene tale derfor, kan Sogneraadet med Amtsraadets Samtykke indføre den i denne Paragraf nævnte Hundeaafgift ogsaa kun i en eller flere enkelte Dele af en Kommune“.

vedtoges med 42 Stemmer mod 6.

5) Ændringsforslag under Nr. 7 af Udvalget til Lovforslagets § 4:

§ Slutningen af 1ste Stykke tilføies:

„Har en saadan Hund tidligere bidt et Menneske eller anrettet anden Skade, hvorfor dens daværende Eier er bleven dømt, eller har maattet indgaa Forlig med den Forurettede, kan der paalægges dens Eier at lade Hunden dræbe eller at holde den bunden“.

vedtoges enstemmig med 42 Stemmer.

6) § 4 (den fremtidige § 5) med den vedtagne Ændring, saalydende:

„Eierne af løsgaaende Hunde ere ansvarlige for, at disse ikke bide Nogen, ikke sønderrive Nogens Klæder eller paa anden Maade foraarjage Nogen Skade og ikke forulempe de Værfarende ved at fare imod dem eller ved gøende at forfølge dem. Forulempes Nogen paa en af de fornævnte Maader af en Hund, uden selv at være Skyld deraf, anses Eieren med Bøder indtil 200 Kr.,